

mange Snyderier, der nu finder Sted, og der opstaar derved let et Mistillidsforhold imellem Publikum og alle Slagterne, som ingen af Parterne i Længden kan være tjent med.

I Kødloven er tilsagt Forbrugerne et Kvantum af 200 g Kød om Ugen til de samme Priser, der til enhver Tid er gældende som Maksimalpris paa Flæsk. Ved at sætte Maksimalpris paa et Kvantum af 500—600 g om Ugen, kan man forhøje de nu gældende Maksimalpriser en Del, uden at Producenter og Forbruger af den Grund mister nogen af de tidligere nydte Fordele.

Der synes at være Rimelighed for at fastsætte færre Maksimalpriser end hidtil, idet Slagterne — navnlig i Provinsen — ikke under almindelige Forhold noterer saa mange forskellige Priser. Da der desuden mellem flere af de nuværende Priser er yderst ringe Forskel, kan Priserne paa flere af de forskellige Stykker sikkert slaas sammen.

II.

Under Henvisning til foranstaaende skal jeg foreslaa, at der fastsættes følgende Detailmaksimalpriser for Kød af anden Kvalitet:

<i>Forfjerding:</i>		<i>Bagfjerding:</i>	
Hals	2,40	Steg	3,25
Bov	2,90	Halestykke	2,90
Bryst	2,90	Inderlaar	3,90
Mellemskært	2,90	Yderlaar	3,50
Tykkam	2,90	Klump	3,90
Højreb	3,05	Slag	2,55
Skank	1,30	Skank	1,30

Følgende Maksimalpriser ved Salg til Forbruger af hele eller halve Kroppe foreslaas:

Ekstra Kvalitet	3,60.
I.	— 3,30.
II.	— 3,10.

En gros Priserne fastsættes i Forhold hertil.

Regnskabet bortfalder.

Iøvrigt opretholdes de øvrige gældende Bestemmelser.

Den 7. September 1917.

N. Frederiksen.

Indenrigsministeriet, K.